

Thai A: literature – Standard level – Paper 1
Thaï A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Tailandés A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Friday 8 May 2015 (afternoon)
Vendredi 8 mai 2015 (après-midi)
Viernes 8 de mayo de 2015 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

จงเขียนบทวิเคราะห์วรรณกรรมตามคำถามชี้แนะจากข้อความที่คัดมาเพียงข้อเดียวเท่านั้น บทวิเคราะห์ของท่านจะต้องตอบคำถามชี้แนะทั้งสองข้อที่ให้มา

1.

[หลังจากทะเลาะกับสามีตั้งแต่เช้า เนื่องจากเขาไปเที่ยวค้างคืนนอกบ้านสองวันเต็ม อันเป็นพฤติกรรมที่เขาทำเป็นประจำ หลังจากทั้งคู่มีลูกด้วยกัน หล่อนมาถึงที่ทำงานด้วยอารมณ์ขุ่นมัว]

5 สักครู่กระติกน้ำร้อนครางลั่นขึ้น หล่อนลุกขึ้นไปหยิบแก้วกาแฟ แต่ต้องชะงักหนึ่ง เมื่อแก้วกาแฟคู่ใจใบเล็กนั่งสงบ ซ่อนอยู่ในแก้วกาแฟใบใหญ่ ไซ้แล้วละ หล่อนลืมนึกไปเลยว่าเมื่อเย็นวันศุกร์ หล่อนเอาแก้วกาแฟทั้งสองใบไปล้าง โดยเปลือ
5 เอาแก้วใบเล็กใส่ไว้ในแก้วใบใหญ่ ปรากฏว่าหล่อนดึงเอาแก้วเล็กออกจากแก้วใหญ่ไม่ได้ หล่อนนึกไม่ถึงว่าจิ้งหะจะลงล็อก
เหมาะเหม็งขนาดนั้น คราแรกหล่อนมองเป็นเรื่องตลก แต่เมื่อพยายามดึงหลายๆครั้งเข้า มันก็ไม่ออกสักที มันติดแหงก
นั่งอยู่อย่างนั้นเหมือนกับใครเอากาวมาติด

10 หล่อนหยิบมันขึ้นมา พยายามอยู่สองสามครั้ง มันไม่เขยื้อนแม้แต่น้อย มันเป็นบ๊าะอะไรขึ้นมาละนี่ อาการหงุดหงิด
เริ่มขึ้นอีกครั้ง แก้วสารองไม่มีเสียด้วยสิ หล่อนมีก็แต่แก้วสองใบนี้แหละ ตลอดเวลาห้าปีที่ผ่านมา หล่อนมักกินกาแฟด้วย
10 แก้วใบเล็กเสมอ หล่อนซื้อแก้วใบนี้มาหลังจากที่หยดน้ำ [ชื่อลูกสาว] ลืมตาดูโลก แล้วใช้มันเรื่อยมาโดยไม่คิดเปลี่ยน
หล่อนรู้สึกถูกโฉลกกับมัน หลังจากใช้แก้วใบเล็ก หน้าที่การงานของหล่อนเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ไม่รู้สิ
มันอาจจะไม่เกี่ยวกับก็ได้ ส่วนแก้วใบใหญ่เป็นของสามีที่ใครคงให้เขามา หรือเขาอาจหยิบติดไม้ติดมือมาจากที่ไหนสักแห่ง
แล้วเผชิญวะมาทิ้งไว้ในห้องทำงานของหล่อนเมื่อต้นเดือนที่ผ่านมา หล่อนไม่เคยสนใจมัน แต่เมื่อวันศุกร์ลูกน้องเอาน้ำ
ตะไคร้ถุงใหญ่มาให้หล่อนชิม จึงจำเป็นต้องเอามันออกมาใช้ ไม่นึกว่าจะเกิดเรื่องบ้าๆขึ้น

15 เสียงน้ำเดือดครางขึ้นอีกรอบ หล่อนทิ้งแก้วไว้บนโต๊ะ อารมณ์หงุดหงิดเริ่มกลับมากรุ่นๆในหัว เตียวมาลีเข้ามาคง
ช่วยจัดการให้ได้ หล่อนหันไปมองแก้วกาแฟ หยิบมันขึ้นมาดูอีก พยายามอยู่สองสามครั้งก็ไม่เป็นผล หล่อนนึกถึงมาลีขึ้น
มา มาลีหายไปไหน หล่อนไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกัน มีอะไรนิดๆหน่อยๆก็เรียกหา มาลี คงเป็นความเคยชินมากกว่า แม้
มาลีจะเป็นแค่แม่บ้าน แต่หล่อนกลับยอมมาลีในหลายๆเรื่อง ทั้งๆที่ต่อหน้าลูกน้องได้บังคับบัญชา หล่อนจะเสียงแข็งเด็ด
ขาด หล่อนมักจะได้อำนาจและแนวทางการตัดสินใจหลังจากคุยเล่นๆสนุกๆกับมาลี หล่อนหยิบนมกล่องรสจืดขึ้นดูต
20 ออกไปยื่นตรงหน้าต่างกระจก จ้องออกไปข้างนอกแล้วคิดถึงหยดน้ำขึ้นมา

“หนูเอาหนังสือพิมพ์มาคืนคะ” เสียงมาลีแว่วขึ้น หล่อนหันกลับไป

“มานี่ซิ ช่วยจัดการอะไรให้หน่อย” หล่อนเดินกลับมาที่โต๊ะ

“เอามันออกให้หน่อย ไม่รู้มันเข้าไปติดอยู่ได้อย่างไร”

“โอ นี่แก้วใบโปรดของผอ.เลยนี่คะ” มาลีรับแก้วมาแล้วหัวเราะ ใช้มือดึงแก้วใบเล็กสุดแรงแต่ไม่สำเร็จ มาลีพยายาม

25 ออกแรงมากขึ้นกว่าเดิม แต่ก็เข้าอิหรอบเดิม

“ระวังมือนะ เตียวเกิดแตกขึ้นมาแล้วจะยุ่ง” หล่อนเตือนเมื่อเห็นมาลีดึงสุดแรง ชวนหวาดเสียวยิ่ง

“แล้วมันเข้าไปติดอยู่ได้อย่างไรคะ” มาลีรำพึง

“ก็ตอนเอาไปล้างนะสิ ดันเอาแก้วใบเล็กใส่เข้าไป นี่ก็ไม่ใช่ไร วันนี้นั่งไม่ได้กินกาแฟเลยนะนี่”

“อ้าว แล้วทำไมผอ.ไม่บอกหนูล่ะคะ แก้วอื่นก็มีเยอะแยะ”

30 “ไม่เอาหรอก อยากรินแก้วตัวเองมากกว่า”

หลังเซ็นแฟ้มเอกสารจนหมด เสียงโทรศัพท์มือถือจากสามีหล่อนก็ดังขึ้น เขาจะโทรขมาหาหล่อนเรื่องอะไรกันอีกสะ
หากจะต้องต่อปากต่อคำกันเช่นเมื่อเช้า หล่อนก็ไม่อยากรับสาย หล่อนเบื้อ รำคาญ และไม่อยากเจอหน้าเขา สัญญานั่งอยู่
สักพัก หล่อนใจอ่อน ตัดสินใจกดรับ คุยกันไปสักพักอารมณ์ดีก็เกิดขึ้นอีก

“ฉันเบื้อที่จะพูดกับคุณแล้ว คุณทำเหมือนไม่มีฉัน ไม่มีบ้าน และก็ไม่มียูก” หล่อนตะคอกกลับไป แล้วกดสายทิ้ง

- 35 ถึงตอนนี้ หล่อนเองก็ไม่ค่อยแน่ใจว่า หล่อนและสามีแต่งงานอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวเพราะสาเหตุใดกันแน่ ความรักหรือ
 ขาดตายซาก นั้นน่าจะเป็นเหตุผลสุดท้าย ด้วยสถานภาพของหล่อนค้ำคอ จึงเป็นเรื่องช่วยไม่ได้ที่ต้องคบค้าสมาคมกับบุคคล
 ซึ่งมีหน้าที่การงานในระดับเดียวกัน และเป็นเขาที่เดินเข้ามาในหวังสุดท้ายของชีวิตวัยสาว ไซ้แล้วละ หล่อนเกือบจะหลุด
 วงจรชีวิตคู่ไปแล้ว มันเป็นความโชคดีหรือโชคร้ายของหล่อนกันแน่ หล่อนก็ไม่แน่ใจนัก
- “เรียบร้อยแล้วค่ะ ผอ.” เสียงมาลีแว่วเข้ามาก่อนตัว หล่อนหลุดจากห้วงคิด มาลียื่นแก้วกาแฟใบเล็กให้หล่อน
- 40 “แก่งนี้ ทำไงล่ะ” มาลียิ้ม หล่อนรับแก้วมาถือไว้ หมุนแก้วตรวจสอบสภาพ ทุกอย่างยังปกติ ไม่มีแม้แต่รอยบิ่น
 “อ้าว แล้วอีกใบล่ะ” หล่อนถาม มาลีหุบยิ้ม นิ่งเงียบ
 “แก้วใบใหญ่หรือคะ” มาลีทวนคำเหมือนไม่อยากจะตอบ
 “หนูจำเป็นจริงๆค่ะ ไม่งั้นผอ. คงไม่ได้กินกาแฟ” หล่อนยิ้มเจื่อนๆ
 “หมายความว่า..”
- 45 “ก็ทำนองนั้นแหละค่ะ หนูจำเป็นจริงๆ ทำยังไงมันก็ไม่ออก ลองให้แม่บ้านคนอื่นช่วย ก็ไม่ได้เรื่องไม่ได้ราวเสียที หนู
 ก็เลย..”
 “ในเมื่อจำเป็นต้องทำอย่างนั้น ก็ไม่เห็นเป็นไรนี่” มาลียิ้มออก
 “แต่หนูก็ซึ้งน้ำหนัแล้วละค่ะว่าผอ.ชอบแก้วใบเล็กมากกว่า ก็เลยเลือกเก็บแก้วใบเล็กไว้ หนูคิดของหนูอย่างนี้แหละ
 ค่ะ ผอ.คงไม่ว่าอะไรนะค่ะ” มาลีรีบชิงอธิบายเมื่อเห็นหล่อนไม่ว่าอะไร
- 50 “ดีแล้วละ ชอบใจมาก” หล่อนลูบคลำแก้วกาแฟใบเล็กไปมาคล้ายครุ่นคิดอะไรบางอย่าง ถึงตอนนี้หล่อนจำเป็นต้อง
 เลือkB้างละ

วัชระ สัจจะสารสิน “แก้วสองใบ” (2007)

- (a) จงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครผอ.กับมาลี
- (b) จงวิเคราะห์นัยยะของชื่อเรื่องสั้นเรื่องนี้ว่าสำคัญกับเรื่องอย่างไร

2.

ภาพสะท้อนจากจันทร์เจ้า

<p>ไอ้แซ่ไซโยแยมแจ่มนวล แสงใสไล้กระทบเป็นเงาจันทร์ ข้าฯ หุตุยาดรยงอยู่อย่างนี้ ปล่อยลมระดมพัดหลายคำรบ</p> <p>5 เสียงโหยหวนชวนเหงาเคล้าอารมณ์ เป็นเสียงเศร้ากระเส้าผ่านป่านรำพึง เห็นเดือนระเด่นเป็นสง่า เจ้าจันทร์นั้นลอยคว้างอย่างน่าพิศ ดวงเด่นแต่โดดเดี่ยวเปลี่ยวเอกรา</p> <p>10 ยามบางคนเด่นสง่ากลางธานี</p>	<p>ฉายชวนครวญเคล้าให้ทุกข์วัน ผ่องพรรณพริ้งเพริศเหนืออรุณพ*</p> <p>ขวบปรีผ่านมาบรรจบ ไม่เคยพบว่าเดือนเดือนกะเนิง เพียงนี้วพรมลมพลิวหวานแทรกซ่านถึง ขลุ่ยใครจึงซ่านแทรกแปลกจริต ตัวข้าฯ เพิ่งพบและเพิ่งคิด แต่ไยมิตรหมู่ดาวจึงไปมี คอยบอกว่าใครเป็นตั้งเพ็ญศรี คงไม่มีหมู่มิตรแท้ดูจดวงจันทร์</p>
<p>อวดองค์อวลแสงอำอร่าม มีวารีที่สะท้อนเงาแห่งจันทร์</p>	<p>เอิบงามอาบทั่วทุกตัวสรรพ ย่ำว่ามันเปลี่ยวเดี่ยวดายอยู่ดวงเดียว</p>

ฐิตินันท์ ไกล่ชิด มติชนสุดสัปดาห์ (2013)

* อรรถนพ: ห้วงน้ำ, ทะเล, มหาสมุทร

- (a) จงวิเคราะห์ว่าชื่อของบทกวีว่ามีนัยยะและความสำคัญต่อแนวคิดหลักของบทกวีในแง่ใดบ้าง
- (b) จงอธิบายว่าโครงสร้างของบทกวีมีความสำคัญต่อความหมายโดยรวมของบทกวีอย่างไร